

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oadă 6 cr., a treia-oadă 5 cr., și timbru de 30 cr. nu se returnează.

Redacția și administrația: Strada Poplăiei Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici a 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni

Numeri singuratici a 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești

Școalele noastre.

(c). Desconsiderați și neîndreptățiți în viața politică, ne-a mai rămas totuși un teren restrâns de luptă — terenul cultural. Zicem restrâns, nu pentru că am avut pretenția ca statul să ne susțină instituțiile noastre culturale — deși echitatea cea mai primitivă ar recore-o aceasta — ci fiindcă instituțiile ridicate din a noastră sudoare și susținute din a noastră sărăcie, nu mai sunt sigure de existența lor; statul și-a pus ochii pe cea mai puternică întăritură a noastră, de unde zi de zi luminează și dragoste de neam se răspândește: pe școalele noastre.

Începând dela școalele populare până la cele patru și jumătate școale medii, ce biete avem, toate sunt ridicate pe banii nostri, pentru că ale noastre interese speciale se le reprezintă. Și așa cum sunt, ele ne fac mari servicii și sunt un factor indispensabil în dezvoltarea noastră etnică-culturală.

Dar așa se vede, că guvernul a decis exterminarea acestui factor cultural, tocmai fiindcă e indispensabil pentru noi.

Pericolele prin care au trecut școalele noastre populare, cele câteva școale închise sub pretextul ridicole, impunerea unui salariu mai mare învățătorilor nostri — de bună-seamă nu de dragul lor — concurența școalelor de stat, toate aceste nuanțeară încâtva binevoitoarele intenții ale guvernului. Aceste intenții devin apoi și mai marcate când e vorba de școalele medii, Gimnasiul din Beiuș e deja cu un picior în groapă, cel din Năsăud îi va urma nu peste mult, de spre gimnasiul din Blaj se vorbește, că pe viitor va avea anuar ungureș, ear' cât pentru gimnasiul din Brașov, — sunt prea recente lucrurile, ca să mai insistăm asupra lor.

Aici lupta e mai fățișă și o foaie ungurească mai zilele trecute a avut sinceritatea de a face nostima propunere, ca gimnasiul din Brad să se steargă pur și simplu, ear' celelalte gimnasii românești să fie transpuse la Budapesta.

Nu știm dacă se înțelege o transpunere a personalului didactic, sau a institutului en bloc...

La tot cazul pericolul e atât de fățiș, încât inaugurarea lui nu mai poate inspira nici pe cei mai umiliți servi ai guvernului.

Și în fața acestui pericol — ce facem noi?

Întrebarea aceasta ni-se impune atât de imperativ, încât trebuie să ne oprim puțin în fața ei, să ne dăm seama de importanța ce o învalvă.

Să ne dăm seama, că dacă mănăpera guvernului înaintea în direcția de până acum, dacă nu vom fi în stare să i-ne opunem paralizându-i intențiile de exterminare, peste zece ani de zile — ca să nu zicem mai puțin — nu mai avem nici o școală românească.

Și dacă nu mai avem școale, nu mai avem nimic.

Școalele noastre sunt garanța viitorului, sucul vieții naționale, nădejdea noastră.

Creșterea ce se dă tinerimei în aceste școale corăspunde pe deplin îndigențelor noastre.

Căci nu e de ajuns să i-se deie tinerimei creștere intelectuală, ci se cere — poate în măsură mult mai mare — creștere morală, educație.

Instrucțiunea poate fi asigurată în institutele străine — nu sîntem preocupati — dar' educațiunea?... —

Despre educațiunea tinerilor nostri în institute străine nu poate fi vorba, de oare-ce noi nu putem concepe educațiunea, decât în sens național.

Noi nu avem lipsă de oameni culti, dar' avem lipsă de Români culti.

Creșterea morală a tinerimei se începe în sinul familiei, se continuă în

cel dintău ani de școală, având lipsă de multă îngrijire, pentru-ca mai apoi se poate rezista cu mândrie șicanărilor și ispitirilor dușmanilor nostri politici. Ce ar fi de tinerimea noastră universitară, dacă n'am avea între ei tineri creșcuți în licee românești, cari să iee direcția în toate mișcărilor?

Nu vom să zicem cu aceasta, că tinerii eșiți din gimnasii străine sunt perduți naționalicește. De multe-ori și canările profesorilor unguri, bațjocurile rostite »ex cathedra» la adresa Românilor deșteaptă mândria insultată a tinerelor odrasle, impunându-le un duros simțit »ține minte»; dar' sunt totuși dese casurile, când conștiința națională atât de fragedă încă cedează împrejurărilor, năbușește revolta lăuntrică, se asimilează; astfel se creează spiritele, inimile, caracterele dubii, drept material de exploatat pe seama puterilor zilei.

Intelligența și instrucțiunea sunt niște factori puternici în luptele unui neam, dar' ele nu constituie totalitatea forțelor. Intelligența lipsită de caracter e o forță, la care nu poți conta niciodată.

Caracterul, eată juvaurel neprețuit de pe băncile școalelor noastre celor sărace. Caracterul isvorit din necesitățile noastre zilnice, din durerile și aspirațiile noastre, pe cari băieții știu să le cetească printre șire, din creșterea religioasă-morală și națională a tinerimei noastre.

Caracterul e cea mai scumpă dătorință a școalelor noastre; ear' statul habar nu are de acest caracter. La dreptul vorbind, statul nostru se îngrijește de multe toate, dar' de formarea caracterului — mai ales când e vorba de caracter național — ferit-a Dumnezeu.

Din contră toate tendințele lui culminează în năbușirea acestui caracter și amalgamisarea în marea maghiarismului a tuturor elementelor nemaghiare. Cât pentru creșterea religioasă-morală a tinerimei, statul numai garanță nu e, când învățătorul de stat poate fi ateu sau Jidan ca să pretindă — ca de curând în Budapesta — să scoată din școală icoana Mântuitorului răstignit, pentru că-l genează...

Am mai avut multe de zis despre școalele de stat, dar' le resumam toate în constatarea, că ele nu corăspund îndigențelor noastre speciale, și dacă vom ajunge o vreme, ca tinerimea noastră să fie educată exclusiv în institute străine, va fi foarte rău...

Tocmai din acest motiv să ne concentrăm toată atențiunea și toată căldura însufleșirii naționale asupra școalelor noastre. Să punem umăr la umăr, crucer lângă crucer, să le spriginim cu tot ce avem, ca să nu vină vremea când ne va păre rău că am stat cu mâinile în sin.

Știm că în cea mai mare parte toate așteptările noastre atrin de la marele corp de muncitori naționali în agrul nostru cultural: dascălii și profesorii români.

Recunoaștem, că situația lor e din cele mai grele, că răspata muncii lor e minimală. Dar' în numele culteii naționale și al chemării sublimă, căreia s'au dedicat de bunăvoie, le putem cere, și îi și rugăm, ca se pună tot sufletul lor, cu tot devotamentul și entuziasmul posibil, în săvîrșirea operei, la care sunt chemați. Națiunea le va aminti cu recunoștință numele.

Nu putem să nu salutăm la acest loc noua propunere, ce s'a acceptat în adunarea generală a »Asociațiunei». Propunerea e:

»În raport cu concludul nr. 20, luat în adunarea generală din 1897, comitetul este rugat să se pună în legătură cu forurile noastre supreme bisericești-școlare spre a culege datele despre școalele avariate la ajutor și să pornească pe baza acestor date cel puțin o mișcare morală în favorul școalelor sărace, până-ce va pute să le deie ajutor material».

Ori-cât de modest ar fi concludul »Astrei», el indică începutul unui curent sănătos, a căruia lipsă era atât de du-

rosos simțită. »Astra» a luat de astădată inițiativa celei mai laudabile mișcări, atrăgând atențiunea tuturor asupra școalelor noastre primejdite.

Sperăm că forurile noastre supreme bisericești-școlare, precum și întreg publicul românesc vor primi cu căldură inițiativa »Astrei» și vor lucra din toate puterile pentru realizarea ei.

Sibiu, 2 Septembrie n.

Regele Carol și Țarul. Cu ocazia sărbătorilor dela Moscova, la desvătarea monumentului lui Alexandru II., dl Rosetti Solescu, ministrul României la Petersburg, a prezentat Țărului felicitările M. Sale Regelui Carol al României și guvernului român.

Serbi din Novisad. provocă de ministrul Wlassics ca să introducă în preparandia lor limba maghiară ca studiu obligat, și se i-dee mai multă atențiune, au răspuns, că nu vor suferi în institutul lor decât limba sârbescă.

Așa scriu foile maghiare. Dacă așa e, salutăm pe energicii tovarăși de luptă.

Hidalgi nostri. Dacă e grandoman și îngâmfat fiecare Maghiar, ce se respectă, cu atât mai virtos sunt Maghiarii ardeleni, cari vor să ne impună nouă cu umflarea lor ridicolă. Spiritul acestor magnați scăpătați și tirani îngâmfăți dominează azi întreg sistemul politic din Ungaria, pentru-că în guvernul maghiar au ajuns la putere ardelenii. Ni-o spune »Hazánk» în articolul seu, de care am pomenit ieri la primul loc. Eată cum ni-o spune:

»Acel spirit ardelen, care dominează în cabinet, este una cu disprețuirea a tot ce e valah și aceasta ne va duce, probabil acolo, ca lăsemnea hidalgilor spanioli să le disprețuim planurile și năsuințele».

Noi credem, că Ungurii nu vor ajunge la rolul hidalgilor spanioli, ci de mult au ajuns. Altfel nu s'ar pute ca să despecteze cu atăta grandomanie proastă reclamațiunile la dreptate și libertate ale unui popor, care nu cere decât partea sa la soare.

Ungurii și Țarul. Nicăiri proiectul Țarului pentru eterna pace n'a găsit aprobări mai fără rezervă ca la Unguri. Firește nu din sentimente înalte de umanitate și libertate, ci din considerațiile egoistice ale maghiarilor. Sub domnia continuă a păcii — își gândește ei — vom avea timp și puțință de a maghiarisa toate naționalitățile și a consolida statul național maghiar.

Eată de ce clubul maghiar al conferinței de pace se grăbește a saluta pe Țarul, pentru proiectul seu. În curând acest club va țină în Pesta o ședință, în acest scop, sub prezidiul lui Széll Kálmán.

Cehii amenință! În ședința alegătorilor cehi, ținută la 28 August în Wolin, după-cum serie »Reichswehr» s'a luat următorul conclud:

»Nu fără îngrijire privim lupta ce se poartă pentru drepturile noastre în contra încăpăținatei obstrucțiuni germane și în contra celeilalte jumătăți de imperiu pentru interesele noastre naționale-economice. Așteptăm dela reprezentanții nostri, ca în această luptă duală să porceadă nu numai cu îngrijire, dar' și cu reeruta rezoluțiune ce emanează din conștiința drepturilor noastre încă tot neîmplinite. Și dacă în momentele aceste critice învingerea ar căde egrăși în partea contrarilor nostri și îndeosebi dacă mica concesiune a drepturilor de limbă făcută. Cehilor în timpul din urmă ar fi de nou revocată, provocăm pe deputații nostri să păsească în opoziție față de un astfel de guvern și prin o obstrucțiune hotărâtă să zădărnicească ori-ce pertractare parlamentară, până-când nu va triumfa convingerea, că garanțele binelui și ale prosperărei acestui imperiu, sînt condiționate de împlinirea cererilor noastre».

DIN BUCOVINA.

Ședința comitetului național, ținută în 30 August, având obiecte foarte importante la ordinea zilei a durat până târziu seara. »Patria» promite a scoate un număr extraordinar, spre a informa publicul despre concluse.

Gimnasiul român din Cernăuți. »Patria» scrie: »O depeșă ne anunță laconic, că ministrul de instrucțiune la urgentarea adunării electorale a Românilor din Cernăuți a rezolvat favorabil chestia claselor paralele române la gimnasiul sup. de stat din loc, așa încât cu începerea anului școlar se va înactiva prima clasă paralelă română».

Aflăm, că guvernul țerei a primit deja Duminecă o depeșă din Viena în afacerea aceasta.

La internatul român din Cernăuți au fost primiți peste 100 de băieți.

Atentatul dela Văcele.

Se știe în ce mod ridicol Ungurii au căutat să scape de responsabilitatea odiosului atentat dela Văcele. Au fost pus vina pe — vânt. Se dovedește acum că nici explicarea aceasta, puțin bărbătească, nu e adevărată. Eată ce i-se scrie »Gazetei Transilvaniei»:

Ungurii și vântul.

Tușnad, 19/31 August 1898, Stîm. dele Redactor! Vă rog să binevoiți a publica în stimabilul ziar »Gazeta Transilvaniei» următoarea desmărire, relativ la o notiță mincinoasă a ziarului, »Székely Nemzet» în chestiunea atentatului la portretul M. S. Regelui României, comis la Văcele (Előpatak).

Eată despre ce e vorba: în ziarul »Székely Nemzet» (tipuică soviniștă sēcuiască) în nr. 127 dela 29 August a. c. în rubrica știrile zilei (napî hirek) publică o notiță sub titlul »Atentatul dela Văcele» (Az Előpataki merénylet), în care caută să mascheze atentatul cu o nerușinată minciună, voină să desculpe pe autorii mișei și să apere autoritatea locală, zicînd, că în noaptea atentatului a fost o furtună mare în Előpatak, care a asvîrlit portretul pe promenadă și așa s'a distrus, și apoi un servitor dimineața l-ar fi găsit și pînă ar fi dus-o în restaurant, ear' ramele rupte, din motive ușor de înțeles, le-a lăsat pe promenadă s. a. m. d.

Subsemnatul, care pe atunci mă aflam în cură la Előpatak, declar și iau răspunderea, ale Redactor, că notița lui »Sz. Nemzet» este o perfidă și nerușinată minciună, căci în noaptea atentatului n'a fost nici o furtună, din contră, a fost un timp foarte liniștit și frumos. Vă rog deci, a restabili adevărul și a vesteji cum merită îndrăzneș și nerușinată minciună a lui »Székely Nemzet».

Tot în acea notiță mai spune »Székely Nemzet», că portretul s'a reparat și azi stă tot în locul unde era. La acestea adaug numai atît, că, de! frica păzește pepenii (proverb român).

Mulțumindu-vă, stîm. dele Redactor, de bunăvoința ce veți avea, publicînd această desmărire, primiți salutările mele cordiale.

D. Micu-Davidescu,
oaspe la băile din Tușnad.

O lecțiune.

Cetîm în »Drapelul»: Se adeverește, că la ospelul cu beutură dela Előpatak, când s'a sfășiat portretul Regelui Carol al României, au fost de față înalți funcționari ca prefectul, judele și subprefectul.

A doua sau a treia zi după comiterea acestui vandalism, autoritățile ar fi dobândit un alt portret al Regelui și l-ar fi pus în rama ce fusese aruncată pe fereastră.

Această repunere a portretului Regelui nu poate fi o satisfacție pentru Români.

Faptul netăgăduit până astăzi, că la sfășierea portretului au fost de față înalți funcționari, reclamă satisfacere.

Și dacă guvernul român tace, și dacă oficioasele sale atât de guralive tac, apoi va veni

timpul ca guvernul să se explice înaintea parlamentului.

Se comentează foarte mult faptul, că la trecerea sa pe la Brașov, M. S. Regele nu s'a arătat de loc, cu toate-că era așteptat de toate autoritățile în mare ținută.

La sosirea trenului regal în gara din Brașov, oficialii maghiari s'au grămădit înaintea vagonului regal.

Așteptau bieții oameni, dar' locomotiva fluieră și trenul pleacă fără-ca Regele să se arde.

Sașii acasă pe Unguri, că din cauza purtării la Előpatak, Regele nu s'a arătat la Brașov.

Ori-cum ar fi, pe aci această lecțiune dată Maghiarilor, a făcut cea mai bună impresiune.

LIBERTATEA

de

JOHN STUART MILL

— Traducere de Teodor V. Păcișanu.

I.

Introducere.

(Urmare).

Ca toate tiraniile, așa și tirania majorității a fost temută la început, și e temută și astăzi, numai din motivul, că efectul i-se arată în acțiuni de ale puterii de stat. Oamenii cugetători au observat însă, că acolo, unde societatea însăși tiranizează (societatea ca întreg, față de speciilele ființe particulare cari o compun), — mijloacele tiraniei nu se restrîng la acțiuni pe cari societatea le poate pune la cale prin funcționarii sei politici. Societatea poate să i execute poruncile sale, și de fapt le execută; ear' dacă dă porunci nedrepte în locul celor drepte, sau dacă în genere lansează ordine în afaceri în cari n'ar avea să se amestece, — exerciază o tiranie socială, mai aspră decât o asuprire politică, prin faptul, că deși, de regulă, nu aplică pedepse atît de grele, — totuși reservează mai puține cărări de esire, răsbate mai adănc în particularitățile vieții și supune sclăviei sufletul însuși. Apărarea contra tiraniei autorității nu e dar' suficientă. E necesară și apărarea contra tiraniei opiniilor și sentimentelor predominante, contra înclinării societății, de a-i octrăda ideile și acțiunile, — ca regule de viață, — tuturor acelor, cari se abat dela ele, folosind ea alte mijloace în locul pedepselor civile, contra înclinării de a împedeca dezvoltarea, ba de e posibil de a împedeca chiar și nașterea individualității, care nu stă în consonanță cu purtarea sa, și de a constrînge toate caracterele ca să se formeze după modelul propriu ei. Există o limită peste care, cu drept cuvînt, nu poate trece amestecul opiniei generale în independența personală; și a descoperi această limită, și a o apăra contra atacurilor, e pentru starea sănătoasă a afacerilor omenegii tot atît de indispensabil ca scutul contra despotismului politic.

Cu toate-că afirmarea aceasta în general nu poate fi ușor contestată, întrebarea practică, unde este a se satori liniștea și cum s'ar pute separa în mod potrivit independența personală și controlul societății, e o chestiune pentru care abia de acum înaintă trebuie făcut tot ce se cere.

Tot ce face cuiva scumpă viața, atrin de la restrîngerea cooperărei altor oameni. Trebuie să se statorească dar' anumite regule de viață, înainte de toate prin lege, ear' în unele chestiuni, cari nu sînt acomodate pentru o intervenire legală, prin opinia publică. Ce are să determine regulele acestea, e o chestiune principală pentru afacerile omenegii, e o chestiune, care, excepționînd unele casuri puțin mai pregnante, s'a apropiat cât se poate de puțin de rezolvire. Nici două generațiuni și două țeri măcar, n'au fost în privința aceasta de aceeași vedere. Ear' decisiunea unei epoci, sau a unei țeri i-s'a părut celeilalte foarte curioasă. Și totuși poporul oare-cărei epoci sau țeri, n'a întîmpinat mai multe greutăți aci, cum ar fi întîmpinat la o chestiune, asupra căreia omenirea ar fi fost todeauna de acord.

Regule, pe cari i-le stabilește omul singur, sînt considerate de naturale și

dela sine justificate. Ilusia aceasta, aproape generală, e unul din exemplele ferme cătoare puteri a îndatinării, care nu numai că devine o a doua natură, cum zice proverbul, ci se și confundă în continuu cu natura. Efectul îndatinării de a sugruma orice nerespectare a regulilor de viață, pe cari 'și-le stabilește societatea în mod reciproc, e aici cu atât mai plausibil, fiindcă tema aparține acelor teme, la cari omul în general nu simte trebuința de a-și înșira șieși sau altora motivele determinate. Oamenii sunt îndatinăți a crede, și mulți dintre aceia, cari vor să treacă de filozofii, 'i-au întărit în credința, că în astfel de chestiuni sentimentul precumpenește mai mult decât motivele rațiunei, și că acestea devin chiar superflue. Principiul practic, de care sunt conduși oamenii în vederile lor asupra regulii modului acțiunii omenesti e, că fiecare să lucreze astfel cum voeste el și ceia-lăți, cari consimt cu dînsul.

De fapt, nimeni nu concede, că placul, sau propriu ar pute să formeze măsura judecății sale; dar o părere asupra modului acțiunii, nespriginită de motive raționale, trece numai ca o predilecție personală. Și dacă se aduce de motiv predilecția analogă a altor oameni, nu e decât predilecția mai multor oameni, în locul predilecției unui singur om. Pentru omul de rînd predilecția, susținută în modul acesta, e nu numai motiv perfect de suficient, dar chiar singurul motiv, pe care-l are de regulă pentru vederile sale asupra moralei, gustului, cuviinței, întru-cât acestea nu sunt precisate în mărturisirea sa religioasă. E firul conducător în rezolvirea acestor prescripții.

Vederile oamenilor asupra laudabilului și a condamnatibilului, sînt atinse dar de toate acele diferite motive cari influențează dorințele lor referitoare la prosperarea dorințelor altora, și cari sînt tot atât de numeroase ca și acele, cari determină aspirațiile lor cu privire la un alt obiect. Câte-odată e rațiunea, altă-dată prejudețiile și superstiția, de multe-ori înclinarea socială, foarte des înclinarea nesocială, pizma sau jalusia, aroganța sau infumurarea, în — casurile cele mai multe însă dorințele și temerile pentru ei înșiși, interesul lor propriu, îndreptățiți sau neîndreptățiți.

Ori-unde există o clasă pusă mai sus, o mare parte din moralitatea țerei se desvolă conform intereselor particulare și conform conștiinței de preponderanță a clasei acesteia. Moralitatea între Spartani și heloți, între cultivatorii și Negrii Africe, între domnitori și supuși, între nobili și inferiori, între bărbat și femeie: e în mare parte creațiunea acestor interese și sentimente de clasă; ear' simțirile produse astfel, au earăși efect retrograd asupra simfului normal al membrilor acestor clase superioare, în raporturile lor reciproce. Acolo apoi, unde o clasă, mai nainte predominantă, 'și-a pierdut influența, ori că influența ei n'a devenit populară, sentimentul moral predominant poartă semnul unei aversiuni impaciente contra ori-cărei priorități.

Un alt principiu, mare și decisiv în regulile societății, atât la acțiune cât și la înțelăsarea acțiunii, octroat din partea legii sau din partea opiniei,

e afirmarea oamenilor dela afecțiunea sau aversiunea pe care o presupun ei la stăpânitorii lor temporari sau la zeii lor. Supunerea aceasta, deși în esență e egoistă, nu e totuși făcătoare. Din ea s'au născut sentimente veritabile de dispreț și ea a ars pe rug vrăjitori și eretici.

Pe lângă atâtea influențe inferioare, natural, că interesele generale și vedite ale societății au influențat mult asupra sentimentului moral, puțin însă din motive raționale și de dragul lor propriu, ci mai mult în urmarea simpatțiilor și a antipatiilor născute din aceste interese. Dar și simpatțiile și antipatiile, cari aveau puțin sau chiar nimic a face cu interesele societății, încă s'au manifestat cu aceeași forță puternică la stabilirea legilor morale.

Afecțiunile și aversiunile societății sau a oare-cărei părți puternice din societate formează dar' capul lucrului, care a dat regulile practice spre observarea generală, pusă sub pedeapsa legii sau a opiniei publice. Aceia, cari au premers societății în cugetare și în simțire, au lăsat, în general, neatăcată în principiu această stare de lucruri ori-cât de mult se fi ajuns ei în conflict cu unele dintre particularitățile ei. Mult mai mult s'au ocupat ei cu examinarea, că oare cari lucruri sînt societății prielnice, cari respingătoare, decât cu întrebarea, oare aceste afecțiuni și aversiuni au să devină lege ori nu pentru ființa particulară?

Ei preferau mai bine a stăru, ca sentimentele omeniei să fie schimbate în acele puncte, pe cari ei le credeau eretice, decât să facă în general cauză comună cu ereticii, în apărarea libertății. Singurul cas, în care acest punct de vedere mai înalt a fost nu numai acceptat în principiu, din partea singuraticilor, ci chiar și afirmat cu străduință, e credința religioasă, un cas, în multe privințe foarte instructiv, care ne dă un exemplu foarte potrivit despre falibilitatea sentimentului numit sentiment moral.

Odiul teologic al unui sincer fanatic religios, e cazul cel mai evident al sentimentului moral. Aceia, cari antău au zdrobit jugul bisericeii, numită din partea lor »universală« (catolică), erau în general tot atât de puțin aplicați, ca și biserica aceasta însăși să acorde o abatere dela confesia religioasă. După ce a trecut însă focul luptei, fără ca una din părți să fi secerat o victorie deplină, și fiecare biserică sau sectă a trebuit să-și mărginească speranțele la afirmarea terenului deja cucerit, minoritățile s'au văzut necesitate, — neavînd prospecte se devină majorități, — ca se recerce pe cei-ce nu 'i-au putut converti, să fie toleranți față de credința lor deviată.

Aproape numai pe acest teren de luptă au fost dar' reprezentate drepturile ființei singulare, față de societate, pe o basă largă de principii, ear' pretenția societății, de a exercita drept autoritativ asupra devierii, a fost combătută pe față.

Marii scriitori, cărora lumea are să le mulțumească întreaga libertate religioasă de astăzi, au decretat libertatea conștiinței ca un drept inalienabil, și au negat cu toată energia, că o ființă omenască ar trebui să dea alteia socoteală

despre convingerile sale religioase. Dar' intoleranța e atât de naturală în om, cu privire la tot ce-l impresioară, că libertatea credinței abia a fost undeva realizată, excepționând locurile, pe unde impasibilitatea religioasă, care nu voia să-și conturbe liniștea prin certe teologice, 'și-a pus greutatea în cumpănă. Toți oamenii religioși, chiar și cei din țările cele mai răbdurii, conced datorința toleranței numai pe lângă observarea unei rezerve retăcute în interiorul lor.

Unul e aplicat a tolera părerea contrară, dar' numai cu privire la administrarea bisericeii; în privința dogmelor — nu. Altul le suportă toate, numai pe papist sau pe calvin nu-l poate suferi. Al treilea are afecție pentru toți câți cred în revelațiile religioase. Cățiva, puțini, își extind iubirea deaproapei și mai departe, dar' numai întru-cât constată credință în Dumnezeu și în lumea cealaltă. Pretutindenea, unde mai există un sentiment veritabil și adânc înrădăcinat în majoritate, se pot găsi aceste pretensiuni de credință, poate într-o câțva mai reduce.

În Engiltera, conform raporturilor particulare ale desvoltării de stat, jugul opiniei publice e poate mai greu, jugul legii însă mai ușor, ca în cele mai multe țări din Europa.

În Engiltera, există o jalusie vie contra ori-cărui amestec direct al legislației sau al administrației în viața privată, — provenită nu atât din justa apreciere a independenței la individ, cât mai mult din uzul, încă existent, de a presupune, că guvernul are interese contrare intereselor loialității.

Majoritatea n'a învățat încă a vedea în puterea guvernului propriile sale opinii. Dacă se va ajunge odată la aceasta, libertatea individuală va fi, verosimil, tot atât de expusă amestecului guvernului, cum e expusă astăzi amestecului opiniei publice. Până acum însă e viu și răspândit sentimentul, care se opune ori-cărei încercări legale de a supraveghia ființa particulară în afaceri, cari până aci erau lipsite de supraveghere, cu mica excepție, când afacerea cade în sfera de îndreptățire a unei supravegheri legale. Acest sentiment, în fond extrem de salutar, poate fi dar' aplicat, în casuri singuraticice, și rău și bine.

Un principiu acceptat, după care se se poate aprecia îndreptățirea sau neîndreptățirea amestecului usual al guvernului, — de fapt nu există. Oamenii judecă după buna lor chibzuință personală. (Va urma).

Cronica politică.

Încoronarea reginei din Olanda.

În 31 August s'au început în Amsterdam și în întreaga Olanda sărbările de încoronare a reginei *Vilhelmina*, fiica răposatului rege Wilhelm III. de Orania. Regina *Vilhelmina* a fost educată sub îngrijirea mamei sale, a reginei-regente *Emma*. În 31 August a împlinit 18 ani și astfel a devenit majoră, putînd a ocupa tronul. Sărbările de încoronare vor fi în 2 septembrie. Din prilejul urcării pe tron foia ofi-

cială publică 2 proclamații, una a reginei-regente și alta a reginei.

Regina-regentă declară că se descearcă de funcțiunile sale și mulțumește tuturor acelor, cari au ajutat-o cu sfaturile lor și au susținut-o prin devotamentul lor.

Regina *Vilhelmina* în proclamația sa, contrasignată de toți ministrii, mulțumește poporului pentru iubirea și devotamentul său și declară, că va susține autoritatea numelui și stindardului Olandei.

Din incidentul urcării pe tron a reginei *Vilhelmina* s'a celebrat serviciu divin în toate bisericile. În biserica catedrală au fost de față regina, regina-regentă, mai mulți prinți, autoritățile și la 4000 de oameni. La serviciul din biserica catolică au participat: internunțul și reprezentanții Austro-Ungariei, Italiei, Belgiei, Franței, Spaniei, Portugaliei și Japoniei.

Din Spania.

Din *Madrid* se anunță, că guvernatorul Filipinelor sudice, cari n'au fost atacate de Americani, s'a proclamat guvernator al întregii grupe a Filipinelor și a provocat pe Spanioi să se grupeze în jurul lui.

Starea sanitară a soldaților reînforși din Cuba e foarte rea; pe zi mor cu sutele în spitale.

Din *Palma* (insulele Baleare) se anunță, că generalul Weyler a declarat că intră din nou în politica activă și va face politica națională.

El este partisan al dictaturii militare pentru reorganizarea armatei și a marinei, dar' nu este partisan al vreunei schimbări de regim.

1848.

Cronica anului.

Viena, 31 August.

Ministrii Battyányi și Deák nu sînt primiți în audiență la Împăratul. Archiducele Francisc Carol 'i-a îndrumat la ministerul împăresc, acesta însă n'a voit să se dimită în discuții fără imputernicirea Monarhului. (Kerekyártó).

Bistrița, 31 August.

Colera a început și pe aci și încă cu o furie mai mare decât în 1836; mai cu seamă din clasele muncitorilor își culege jertfele.

Sașii de aci încep a politisa și ei, și încă cu multă pricepere.

Românii încă s'au trezit din somn, și acum pretind deregători naționali. Poporul românesc, în urma batjocurilor suferite dela Maghiari, 'și-a pierdut toată încrederea în Unguri. (Gaz. de Trans. 70).

Sibiu, 31 August.

O stafetă dela ministerul unguresc a adus poruncă pentru batalionul de grenadieri Uracca, staționat aci, ca în restimp de 48 ore să vină la Pesta cu cea mai mare iuteală. Porunca aceasta, e în legătură cu știrea adusă de »Wien. Ztg.«, că banul *Croafiler* în fruntea a 20 mii ostași a trecut peste Drava pe teritoriu unguresc, avînd planul de a ataca chiar capitala, ca așa să scape țeara de jugul lui Kossuth.

Brașov, 1 Septembrie.

Abia ni-au sosit știrile despre isprăvile lui Jellacsics și ne și pomenim cu două ordinațiuni ministeriale. Una este adresată către toate jurisdicțiunile Transilvaniei cu porunca, că imediat să se adune poporul și să se facă conscripțiune pentru recrutare. A doua ordinațiune sună guvernului ardelean, că în restimp de 48 ore să adune județele și să se poruncească să pună în armă un anumit număr de gardiști așa, ca Transilvania să poată trimite 60 mii ostași pe câmpul de bătaie. (Gaz. de Trans. 70).

Pesta, 1 Septembrie.

Se publică ordinațiunea ministerială despre punerea în comunicație a bancnotelor maghiare de 5 florini. (S. W. 77).

Cluj, 1 Septembrie.

Fiindcă cheltuielile orașului nu se mai pot acoperi, s'a hotărît o dare nouă pe buturi: fiecare cărcămar să plătească de vadra de vin 6 cr., de cea de rachiu 12 cr. m. c. (Siebb. B. nr. 93).

Pesta, 1 Septembrie.

Se înființează, cu consimțământul guvernului, o loge francmasonică, filială a celei din Frankfurt. Ea se intitulează: *Kossuthos, a ragyó villágossighos, Pestens* (La Kossuth, lumina strălucitoare, în Pesta).

Pesta, 2 Septembrie.

Baronul Iosif Eötvös publică un apel către preoții și învățătorii din țeară, ca să intre sub steagul gardei naționale, asigurându-i, că patria va avea grije de viitorul lor după terminarea războiului. (S. W. 73).

Perlasz, 2 Septembrie.

Tunurile cuprinse dela răsculați sîrbi sînt ca și ale armatei regulate, dovadă, că sînt primite dela Viena. (K. Hradó).

Pesta, 2 Septembrie.

Kossuth declară, că în cauza Croației va propune în comitetul închis să 'i-se împlinească toate dorințele drepte. (Org. Naț. nr. 17).

Cluj, 2 Septembrie.

Între Maghiarii de aci domnește un fel de nemulțumire față de cursul treburilor politice. Acuma la mulți le pare rău, că perd capitala. Le este frică și de sîrbo-croați! Dar' mai virtos le pare rău după »dicasterii«, căci au scăpat de multe venituri, drept-aceia trimis la minister o comisiune, care se ceară, ca oficiile mai însemnate de stat să fie așezate aci și ca statul să ridice cale ferată pentru clujeni.

Pentru apărarea țerei se pregătesc cu atîtă zel, că de ex. în noaptea din 27 August n. 'și-au probat ascuțitul săbiilor unul întru altul.

Ura Ungurilor față de Români în loc să înceteze crește din zi în zi.

Adunarea »statului catolic« încă a ajuns la sfîrșit. Primul lucru 'i-a fost să joare toți pe constituțiunea maghiară. Au mai decretat neatîrnarea statului bis. dela cel civil, și independența școalelor catolice ori de ce gen ar fi dela statul civil, reținîndu-și caracterul de catolice. (Gaz. de Trans. 70).

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dela Beiuș.

— Impresiuni și reflexiuni. —

I.

S'a hotărît! »Asociațiunea« a ajuns acum ceea-ce de mult ar fi trebuit să fie: cel mai însemnat factor al culturii naționale, în poziție de a strînge sub stindardul său pe toți Românii din patrie, fără considerarea la confesiuni politice ori religioase, fără deosebire de provincie ori teritoriale ce locuiesc. Azi adunările ei generale sînt evenimente de prima ordine pentru noi, potrivite chiar a pasiona pe oameni și a pune în mișcare spiritul public.

Asta e impresiunea generală.

Și nu e rău, că e așa. Pentru-că ori-cum s'ar schimba împrejurările politice în viitor, rămîne neșchimbător un lucru: cauzele culturale vor pondera întotdeauna; cultura se va împune fără greș, și cel mai puțin înțarît în cultură va trebui să cedeze față cu contrarul sau mai puternic.

Ear' încă situația grea de acum s'ar continua, ori doar' în urma eventualei împetiri a ei, prin »pacea eternă«, s'ar agrava, — rolul hotărîtor al luptelor lente, culturale, va fi mai însemnat decât ori-când altă-dată.

Dar' se nu ne pierdem în combinații. Căci mai presante și mai adânci de către toate acestea nu sînt impresiunile, cu adevărat frumoase și mulțumitoare, ce am primit în centrul cultural al Românilor din Bihor.

Beiușul, urgisitul și huiduitul, și de noi și de Unguri, s'a dovedit de astădată așa de românesc și așa de rîvnitor spre progres național, încât cu bună-credință nici un eusur nu 'i-s'ar pute găsi. Și dacă, în semn de recunoștință ar fi să-și urăm ceva pentru viitor, din plinul inimei am zice, ca să-și păstreze neștirbit și nepetăat frumosul nume, cu care s'a înscris în analele »Astreii« noastre.

Pe paginile acestor anale numele *Beiușului* se înscrie negreșit lângă al *Lugojului*.

Mediașul, care are pretențiunea să se pună între ele, întemeiat pe ordinea cronologică, trebuie să se retragă, pentru-că în el a izbucnit numai frecarea aceea funestă, ale cărei urmări rele de abia le-am putut înăduși acum, sub impresiunea entuziasmului și a înfrățirii cu frații bihoreni. Atuncia dar', numai atunci, când »casa națională«, hotărîtă la *Mediaș*, va străluci pompoasă în strada Morii din Sibiu, și va fi satisfăcut așteptărilor și ilusiorilor aurii, ce a sădit în sufletele noastre, atunci numai *Mediașul* va putea pași pretensiv. Până atunci însă, lângă mîndrul *Lugoj*, din mînosul Bănat, se înșiră numai decât modestul *Beiuș*, din codrosul Bihor.

Fiecare comparație schioapătă, se zice: dar' fiecare comparație luminează. De aceea nici nu ne vom lăsa de asemănarea *Beiușului* cu *Lugojul*.

Când sosisem la *Lugoj*, în gară ne așteptau mulțime de oameni entuziaști, și am fost conduși însoțiți de călăreți ce purtau tricolor național. Nu e mirare. *Lugojul* e centrul celui mai românesc comitat și acest centru are pe cei mai înflăcărați Români. Doar' știți, că »nu e om ca Românul, Român ca Bănățeanul, Bănățean ca *Lugojanul* și *Lugojan* ca *Brediceanul*...«

Ei bine, mă provoc la dl *Brediceanu*, care a sosit deodată cu comitetul central (ca fost membru »absent« al comitetului) să spună dacă primirea din *Beiuș* n'a fost tot așa de călduroasă, frățească și românească, ca și la *Lugoj*?

Sosit acolo, la gară, prima știre ce am auzit, era că pretorul a cerut comitetului aranjator să înștiințeze până mâine la 8 ore pe toți străinii sosiți în oraș, căci altfel va opri sau disolva adunarea...

Cu o zi înainte »Országos Hirlap«, organ al fracțiunii tisaiste din partidul guvernului tracta la prim-articol adunarea din *Beiuș* zicînd, că în »imperul lui Pavel, cel cu nume rău« (*rosz hírű Pével birodalmában*), în »Roma valahă din Bihor« se vor aduna agitatorii din toate părțile, ca să atenteze contra statului...

Cu 2-3 zile înainte rabinul din *Beiuș* a fost înscenat în »strada română«

un scandal, ca-și-cînd ar fi fost în »Ghetto«. Se revoltase, mă rog, că pictorul care lucra la cortina din pavilionul concertului, a culezat să arete poarta »bocherilor«, cari își stăteau în spate 'și-l molestau cu observările lor, nesărate, — dar' aifte. Și a venit apoi zelosul rabin, care locuiește în vecini, și cu o falcă în cer și alta în pămînt a interlat pe tînerul pictor, cum de a îndrăzni să »insulte haina sfințită a candidaților de preoți?«

— Las, că-ți voui arăta eu, că nu vei fi profesor aici! — zicea rabinul spumegînd, și s'a alarmat tot israilul patriotic din *Beiuș*...

Și câte scornituri și câte vorbe nu s'au pus în circulațiune, și câte temeri n'au strîns inima celor timizi, că se va întîmpla earăși ceva și vor periclită și ce a mai rămas...

Protopopul *Antal* părea că nu e beiușan, că nu știe nimic de cele întemplate și povestite, așa de sus și de călduros a început cuvîntul său de salutare către »strălucitul comitet central«. »Cu focul inimei noastre dorînd am dorit să vă îmbrățoșem și să vă stringem la piepturile noastre, pe voi, apostoli dela margini, frații noștri cei mai buni și cei mai distinși!...«

Cam așa glăsuia oratorul *Beiușenilor* și era atîta sentiment, atîta ardore și iubire în aceste cuvînte, încât cu toții am fost pîntrună.

Sfiala noastră, generea și timiditatea, de care cu toții eram mai nainte cuprinși a dispărut, și plăcuta surprindere ne-a

deschis inima spre a primi în ea pe frații, cari perduși erau și 'i-am găsit.

Dată fiind nota aceasta — toate sărbările au decurs la nivelul ei, elevat, deschis, frățesc și românesc.

Nu știu ce impresii vor avea *Beiușenii*. Al noștri însă s'au întors ușurați de multe prejudețe, de multe vederi pesimiste și de multe opinii greșite, prin urmare mulțumiți. Cum se nu?

Un corn de țeară — crezut ca pierdut pentru noi — s'a recăștigat comunității spirituale a tuturor Românilor din această țeară.

În ce formă, — vom vedea.

REVERII.

— Sonet. —

Stau singur... și amurgul lin de seară
Pe virful munților a jale moare,
Ear' inima-mi se sbuciumă, mă doare
Muncită de a dragostei povară!

O! unde ești, copilă zimbătoare?
Te-ai dus... de ce nu vii?... revină eară,
S'a inserat și-i liniște afară,
Pe cer s'aprinde făclii tremurătoare!

Ne-a stîngerit amara despărire
Și înzădărit te chem, tu ești departe...
Eu plîng... dar' plînsu-mi cade-așa de bine,
Căci chinul ce provine din iubire

E cea mai dulce-a vieții mele parte:
El 'mi-a rămas, iubită, dela tine!

Emilian.

Cronica zilei.

Sibiu, 2 Sept. n.

Carmen Sylva către comitetul „Doamnelor Române” din Cernăuți. Augusta Regină a României, Elisabeta a adresat comitetului „Doamnelor Române” din Cernăuți o scrisoare, prin care mulțumește cordial pentru pașusele trimise de către doamnele române la expoziția din Neuwied și cari au reprezentat portul românesc din diferitele părți ale Bucovinei. Costumarea pașuselor — după cum am amintit — s'a făcut de către d-nele Eugenia Morariu, Sofia Stefanovici și d-soara Aglaia Lupu (Tărășeni).

În atențiunea învățătorilor. Postul învățătoresc la școala populară gr-cat din Sibiu, devenit vacant prin pensionarea învățătorului Romul Simu, este curentat din partea Prea Venerabilului consistor arhiepiscopesc de Alba-Iulia cu termenul de 20 Septembrie st. n. a. c. pe lângă următoarele emolumente: Salar anual de 500 fl. v. a. din cassa fondului școlar, care se solvește în rate lunare anticipative; 40 fl. v. a. relut de lemne pentru învățator pe fiecare an; drept de quinquealii conform legii și locuință liberă în edificiul școlii. Alegerea se face în mod provizor pe timp de un an, după care, dacă învățătorul ales va corespunde în toate privințele chemării și datorințelor sale, va fi numit definitiv. — Dela învățator, pe lângă calificarea prescripă de legile în vigoare, se cere și praxa pomăritului; el va fi dator a instrui în cântările bisericice tinerimea școlară gr-cat. dela diferitele institute de învățământ din loc, a forma cu aceea cor în Dumineci și sâmbători și a cânta la sf. liturgie; a conduce și corul de bărbai și în toate cazurile de lipsă a fi de ajutor cantărilor lui mai ales la înmormântări mai solemne. Concurenții cu cunoștințe musicale vor fi preferați. — Atrag atențiunea învățătorilor noștri asupra acestui post. Sibiu, în 1 Septembrie 1898. Pentru presiul senatului școlar parochial: Nic. Togan, cooper. paroch.

Un pas înainte. Cetim în Trib. Poporului: În sedința comitetului Comunității de avere a fostului regiment confinar banatic, ținută la 11 August a. c., s'a prezentat un proiect, care în întregime sa a fost primit. E vorba de întemeierea unei școli industriale, al cărei scop ar fi de a instrui învățăcelii practice și teoretice astfel, ca ei să fie în stare a presta servicii de lucrători, conducători într-o fabrică, lăcătarie, strugărie, topitoare și tâmplărie. Instrucțiunea practică și teoretică va dura patru ani. Școala se va întemeia în comuna Bărsa, pe lângă fabrica membrului comitetului comunității Ioan N. Schramm, care posedă și o moară, unde tinerii își vor pute însuși morăritul superior. În internatul ce se va ridica, se vor primi vre-o 50—60 de învățacei. De altminterlea și sosită vremea, ca să se ducă în îndeplinire ideea începută de către neuitatul general Traian Doda, primul președinte al Comunității de avere a fostului regiment banatic.

Anunț școlar din Brașov. Anul școlar 1898—99 la școlile medii gr-or. române din Brașov se va începe cu 2 Septembrie 1898 st. v., adică în 14 Sept. st. n. Părinții, cari doresc a-și da copiii la aceste școli, sunt poțiti a se prezenta cu fiii lor în cancelaria direcțiunii în zilele de 2, 3, 4 Septembrie pentru înmatriculare.

Școlarii, cari se înmatriculează pentru prima dată la școlile noastre medii, vor aduce testimoniu școlastic, extras de botez și certificat de revacinare. În 31 August v. și 1 Septembrie v., dela 8—12 ore a. m. și dela 2—5 ore p. m. se vor ține examenele supletorii și de emendare. Cei ce s'ar prezenta mai târziu, au să petiționeze la direcțiune, dovadă cu atestat valabil cauza întârzierii.

Didactul, care se va depune îndată la înmatriculare, este pentru școlarii români de religieuna gr-or. și gr-cat. cu totul de 12 fl. — în gimn. inf. și în școala reală, ear' în gimn. superior de 20 fl.; pentru cei de alte confesiuni didactul se scotește îndoi. — Afară de didactul fiecare școlar are să plătească înainte: 1. taxa pentru testimoniu și anuar 1 fl. 50 cr.; 2. taxa pentru bibliotecă (în gimn. super. 50 cr.; în gimn. infer. și școala reală 30 cr.); 3. școlarii din gimnasiul superior mai au să plătească și taxa de membru al societății de lectură (cl. VII. și VIII. 1 fl., ear' cl. V. și VI. 50 cr.); 4. toți școlarii, cari se înscriu pentru întâi la aceste institute, vor plăti odată pentru totdeauna o taxă de înscriere de 4 fl.

De didactul se scutește cei lipsiți de mijloace sub anumite condiții, cari se pot afla dela direcțiune. Brașov, în 20 Aug. v. 1898. Direcțiunea școlilor medii gr-or. române.

Directiunea căilor ferate maghiare aduce la cunoștința publicului, că în 19 l. c. se va ține la Sibiu, și în 14 l. c. la Cluj licitația transporturilor neimnabile.

Hymen. Dl Mihail Bociatu și cu d-soara Eugenia Socol, anunță cununia lor, ce se va sârba în 24 c., în biserica gr-or. din Livezeni.

Chestia Dreyfus, a luat de curând o nouă și sensațională față. Se știe adevă, că colonelul Picquart e de mai mult timp arestat, pentru-că a apărut nevinovăția lui Dreyfus și e bănuț, că a tradat partizanilor lui Dreyfus secrete oficiale. Colonelul Picquart, din închiisoare a adresat o epistolă ministrului de război Cavaignac, prin care arată, că el nu a tradat nici-când acte oficiale, apără pe Dreyfus, fiindcă îl crede nevinovat, cu atât mai virtos, că una din epistolele pe basa căreia a fost condamnat Dreyfus, e falsificată de un oficer al statului-major. În urma acestuia Cavaignac a pornit o cercetare strictă, și subcolonelul Henry, unul dintre cei-ce a condus cercetarea în contra lui Dreyfus, luat la un interogator strict a recunoscut, că epistola din care apare mai evident culpabilitatea lui Dreyfus, a falsificat-o el. Causa pentru care a comis falsificarea, a fost că a voit să facă mai evidentă vinovăția lui Dreyfus. Mărturisirea aceasta a făcut o impresie penibilă. Henry a fost imediat arestat, dar a doua zi s'a sinucis în închisoare, tăindu-și gâtul cu un briciu. Aceasta a mai mărit senzația. Cavaignac a fost dureros atins de cele-ce se petrec între oficerii statului-major. Boisdeffre, șeful statului-major, și-a dat abdicarea. Eszterházy a fost dimis din armată. S'a ținut un consiliu de ministri sub presiunea lui Faure, în care s'a decis ca parlamentul să se convoace în curând. De motiv al convocării parlamentului se da apelul țării, în realitate însă se va convoca pentru a se discuta chestia Dreyfus. În vinovăția lui Dreyfus mulți încep a se îndoi, și reușirea procesului Dreyfus o cred de inevitabilă.

Atențiune! Ca și până acum, atragem atențiunea on. public asupra parfumeriei Meltzer din Sibiu, pe care o recomandăm îndeeșbi pentru procurarea de articole pentru copii noștri de școală. Îndreptăm pe cetitori la inșatul nostru de azi.

Știri mărute. În Lemberg a des-cins un balon, în care călătoreau mai mulți oficeri rusești. Balonul a plecat din Moscova.

Alaltăieri a sărit în lacul din alea orașenească din Budapesta o femeie de 28 ani. În scurt a fost scoasă însă din valuri.

— Antoniu Andrăssi, învățcel la fărărie, și-a tăiat alaltăieri în Budapesta vinele dela grumazi și dela mâni cu briciul.

Masa studenților dela „Albina”.

— Concurs. —

Pentru ocuparea locurilor devenite vacante (până astăzi 8) la „Masa studenților” dela „Albina”, se publică concurs.

Acei studenți de naționalitate română, cari doresc a fi admiși la această masă, au să-și înainteze la direcțiunea institutului până la 9. l. c., 5 ore p. m., cererile însoțite cu următoarele documente:

1. Atestat de botez.
2. Atestat despre averea părinților.
3. Testimoniu ultim școlar.
4. Atestat de primire în una din școlile medii din Sibiu.

Sibiu, 1 Septembrie 1898.

„Albina”, institut de credit și de economii.

Soluțiune. Cosma.

Tribuna Literară.

Producțiunea noastră literară.

(Raportul secretarului I. despre producțiunea literară română din patrie în timpul dela 1 Iulie 1897 — 1 Iulie 1898).

(Urmare și fine).

Activitatea „Asociațiunei” pe teren literar, după cum am arătat deja la alt loc, nu are, și deocamdată nici nu poate avea decât un rol intermediar și sprijinitor. În cadrul bugetelor sale, ale căror resurse până acum au fost absorbite aproape cu totul de trebuințele școlii civile de fete cu internat, trebuințe, cari au crescut din an în an cu sume foarte considerabile, „Asociațiunea” a dispus de mijloace foarte modeste pentru scopul arătat. Ca cel puțin în viitor să poată desvolta o activitate mai adecuată însemnărilor literaturii noastre și trebuințelor neapărate ale acesteia, comitetul central s'a văzut îndemnat a desărcina, în parte, bugetul „Asociațiunei” prin o modestă urcare a taxelor de internat, pe deplin justificată de altminterlea prin schimbarea referințelor economice în anii din urmă, precum și prin jefele mari, ce le aduce „Asociațiunea” pentru acest așezământ, jefte cari reprezentă cel puțin suma de 8000 fl. pe an. Nădejduim deci, că în anii ce ur-

mează se va pute face mai mult în această direcțiune.

În anul trecut comitetul central, după-cum am amintit deja, a ajutat valoroasa publicațiune a dlui Dr. G. Maior, cumpărând un număr mai mare de exemplare din „Manualul de agricultură”, pentru a le distribui gratuit în acele cercuri, cari stând în atingere nemijlocită cu poporul nostru agricultor, vor pute contribui la îmbunătățirea stărilor și întocmirilor noastre agricole. Deasemenea a acoperit spesele de tipar ale scrierei „Dietetica populară”, care a fost o trebuință reală pentru țărâimea noastră. Din mijloace acurite anume pentru acest scop s'a procurat un număr considerabil de cărți religioase, cari se vor distribui cu ocaziunea adunării generale din Beius, ca să putem face poporului din părțile ungurene parte de bunătațile culturale deja cu prima ocaziune, la care „Asociațiunea” se prezintă în mijlocul lui.

Organul „Asociațiunei”, „Transilvania”, nu a putut da literaturii în anul trecut (1897) locul și atențiunea ce ar fi fost de dorit, pentru-că în urma schimbării statutelor și a lucrărilor organizatorice, ce au urmat din această schimbare, cea mai mare parte a cadrului revistei, mărginit prin bugetul votat de „Asociațiune”, a fost ocupat de publicațiunile oficiale și administrative ale „Asociațiunei”.

În viitor, când vom fi trecut peste aceste lucrări și când „Asociațiunea” în sensul organizațiunei sale nouă va pute forma pretenții mai mari față cu funcționarii ei, credem că și organul nostru va pute arăta un progres mai mulțumitor.

Rămâne să mai amintim, că cea mai mare și mai importantă dintre întreprinderile literare realizate sub egida „Asociațiunei”, „Enciclopedia Română”, a înaintat cu pași siguri; astăzi tomul I. este terminat și va fi dat în mâinile publicului cu ocaziunea acestei adunări generale. Mijloacele de cari dispune „Asociațiunea” nu i-au permis a da acestei mari și folositoare întreprinderi și sprijinul seu material. Cu toate însă, că din averea „Asociațiunei” nu s'a dat nici cea mai mică sumă pentru scopurile acestei publicații, ea a putut profita totuși de sprijinul nostru moral, care dacă va fi întărit și de concursul publicului cetitor, va pute asigura mersul regulat al publicațiunei, pe lângă care această se va pute termina încă în decursul anului 1900.

Volumul I. al „Enciclopediei Române”, care a fost primit de critica obiectivă cu mare bunăvoință și apreciat ca una dintre cele mai importante scrieri, ce le-a produs până astăzi literatură română, a fost terminat în decurs de 2 ani; un restimp în sine destul de îndelungat, dar în vederea exorbitanțelor greutăți ale începutului, cu cari a avut să lupte această publicațiune, și a materialului imens ce cuprinde, — destul de adecuat lucrării, ce a fost de servit. Volumul cuprinde mult peste 10.000 articole cu 9 harte și adnece și 111 ilustrațiuni în text și are o extensiune de 1904 columne.

Astăzi credem a pute constata cu satisfacțiune, că inițiativa luată de „Asociațiune” pentru editarea acestei publicații a servit un mare și real interes cultural al poporului nostru, și astfel sperăm și așteptăm, ca și publicul nostru cult la rîndul seu să nu lipsească această întreprindere de sprijinul ce cu drept îl reclamă.

Dr. C. Diaconovich m. p.

Bibliografie.

„Orașul București”, articol retipărit din „Enciclopedia Română”, publicată sub auspiciile „Asociațiunei” pentru literatură română și cultura poporului român de Dr. C. Diaconovich. Cu 2 planuri și 15 ilustrațiuni. (Edit. W. Krafft în Sibiu. Prețul 1 leu). Sub acest titlu a apărut în zilele din urmă o interesantă broșură, care cuprinde o amănunțită descriere a capitalei române. Anume ne dă un material vast despre situația geografică, suprafața, populațiunea, aspectul, fortificațiunile, grădinile publice, monumentele, zidurile, casarele, administrația, finanțele orașului, despre autoritățile ce își au sediul în capitală, apoi despre instrucțiunea, așezămintele culturale, presa, industria, comerțul, comunicațiunea, băncile, locurile de petrecere și istoria Bucureștilor. Dintre toate scrierile monografice despre acest oraș, broșura de față este fără îndoială cea mai sistematică și luându-și datele numai din publicațiuni oficiale și dela locuri competente, dă cetitorilor — nucleu — o iconă cât se poate de fidelă

a stărilor din capitala României. Ea este înzestrată cu un frumos plan al orașului la care este alăturat un registru al stradelor și zidurilor mai însemnate cu indicările necesare pentru a le găsi la moment în plan, apoi cuprinde un plan al grădinei botanice dela Cotroceni și un număr mare de ilustrațiuni de o frumseță deosebită, anume: 3 aspecte din Calea Victoriei, Bulevardul cu băile Eforiei, Bis. Antim, Balașa, Stavropoleos, Catedrala catolică, Ateneul, Universitatea, 2 tablouri ale institutului botanic, Banca națională, Teatrul Național și așezămintele Brancovenești. Broșura se poate procura la toate librăriile.

„Almanachul învățătorului român”.

Primum următorul anunț literar: „Almanachul învățătorului român”, ce va apăre cu începerea anului școlar viitor 1898/9 e deja sub tipar.

Diferitele chestiuni cronologice, calendaristice, tipice etc., precum și alte referințe de interes pentru învățătorii noastre, — planul de învățământ, diverse consemnări, conspecte, statistice și altele din sfera școlii populare, — extrasele șematismelor ambelor metropolii, dar mai virtos al Reuniunilor învățătoarești, — datele referitoare la mișcarea literaturii noastre pedagogice în legătură cu un conspect al învățătorilor ca autori și în fine tractatele cuprinse în partea literară sunt tot atâtea motive îmbucurătoare, că „Almanachul învățătorului român”, la noi unic în felul seu, nu numai va deveni adevăratul călăuz al învățătorimii și tablou sincer al școlilor noastre, ci va umple — sper — și un gol prea simțit în literatura noastră pedagogică.

Tot astfel și ajustarea tehnică încă vasatisfacă așteptărilor, apărând legat frumos, pe hârtie fină și tipar acomodat.

Reg deci pe toți doritorii de a ave acest opșor și în deosebi pe frații colegi să grăbească a se însinua, căci având în vedere speșele cele mari și în deosebi îngrijirile serioase, de cari sînt cuprinse mai virtos azi toate întreprinderile literare, „Almanachul” se tipărește în număr cât mai restrîns.

Prețul unui exemplar abonat e 1 fl. plus speșele postale.

Despre modul de procurare voui încunoștința îndată ce a apărut „Almanachul” — pe fiecare domn abonent.

Recița-mont. (Resicabánya) în August 1898.

Iosif Velcean, inv. rom.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantă studiu de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor noștri, limbajul frumos în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace o gustat deja de cetitorii noștri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână respirate prin atâția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetii și meditat. Aceasta a împlinit-o „Tipografia” când a retipărit articolii din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini, tipărit frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografia” societate pe acțiuni în Sibiu.

Sosiți în Sibiu.

În 2 Septembrie n. 1898.

Hotel „Împărățul Romanilor”: Nemeș cu ficia, notar public din Brașov; Veres cu familia, oficial din Hunedoara; Bartok cu familia, preot din Ighiu; Scheffer, antreprenor din Hunedoara; d-na Dienes cu ficia din Chezdi-Oșorheiu, Schmidt din Graz, d-na Lințu cu ficia din Caransebeș, privatere; Dr. Folbert cu soția, medic din Medias; Trupa din Arad; Feld din Timișoara; Zjesche din Lipsea, Wiener, Weiss, Schubert, din Budapesta, Deutsch, Königstein, Goldarbeiter, din Viena, comercianți.

Hotel „Neurher”: Dr. Popoviciu, protopop din Lugoj; Vurdugan, proprietar din Roșia; d-na Mara cu ficia, privatieră din Deva; Hornstein din București; Lungu, învățator, Stefla, preot, din Reginari; Dr. Turcu din Făgăraș; Riskiei cu soția, Papis, notari; Hamsea, director seminarial din Arad; Bria cu familia, învățator din Cudjir; Lengheru cu fiul din Brașov, Veliciu din Chisineu, advocați; d-na Török cu fiul, privatieră din Avrig; Boncina cu ficia, oficial din Lupeni; Pop, învățator din Tohanul-vechiu.

Hotel „Meltzer”: Langhammer, inginer din Mercurea; Păcurar, student din Avrig; Boszdas cu soția, neguțtor de lemne din România; Sabo din Aiton, Gabor din Blaj, Roosin din Mékherék, preoți; Pettingenar, jude din Zlatina; Constantin, comerciant din România.

Pursa de mărfuri din Budapesta dela 31 August n. 1898

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Grâu						
Bănățenească nouă	75	8.55	8.65	76	8.70	8.75
Grâu de lăsa	77	8.75	8.85	76	8.80	8.90
Grâu de Pesta	77	8.70	8.80	76	8.80	8.90
Grâu de Alba-Reg.	75	8.75	8.85	76	8.80	8.90
„Bacia	75	8.75	8.85	76	8.80	8.90
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—	—

Săminte vechi ori nouă	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Secară	prima de nutreț	70—74	7.55	7.70
Orz	de vînare	60—62	6.50	6.70
„	de bere	62—64	6.50	6.70
Ovăs	—	64—66	7.50	8.00
Cucuruz (porumb)	bănăț.	39—41	5.50	5.80
„	deal-soi	—	5.20	5.50
Meiu lărică	—	—	12.25	12.75

Grâu	Mart-Apr.	Sept-Oct.	8.34	8.35
Cucuruz	Sept-Oct.	Maui-Jun.	8.29	8.31
Ovăs	Maui-Jun.	Iulie-Aug.	4.43	4.45
„	Iulie-Aug.	Mart-Apr.	5.07	5.08
„	Mart-Apr.	Oct.	5.25	5.30

rodice diverse	Soiul	Cursul dela	până
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
„	roșie	—	—
Oleu de rap	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	64.—	65.—
„	dela țeară	—	—
Slănină	sfântă	64.—	65.—
„	afumată	—	—
Său	—	—	—
Prune	—	—	—
Lictar	slavon, nou	—	—
„	bănățenească	—	—
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 2 Septembrie n. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.48	vînd	9.52
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R' aur)	—	19.97	—	19.07
Ruble rusești 100 R	—	126.50	—	127.25
Galbeni	—	5.58	—	5.68
Napoleon-d'ori	—	9.50	—	9.64
10' Marce germane	—	58.30	—	58.90
Livro sterling	—	11.90	—	12.—

Bursa de Budapesta.

Din 31 August n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ ung. val. cor. 4%	—	—
„ ung. val. cor. 4%	—	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	—	121.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	122.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	102.—
Bonuri rurale ung.	—	98.—
„ croate-slavone	—	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	—	101.50
Imprumut cu premiu ung.	—	156.—
Leasuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140.—
Renta de hârtie austriacă	—	102.50
„ de argint austriacă	—	102.25
„ de aur austriacă	—	123.50
Leasuri austriace din 1860	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit aust.	—	—
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	—	102.—
Argintul	—	5.68
Galbeni împărătești	—	5.68
Napoleon-d'ori	—	9.52
Mărci 100 imp. germane	—	58.80
London 10 Livres sterlingi	—	120.05

Bursa de Viena.

Din 31 August n. 1898.

Renta de aur 6%	—	—
Renta ung. 4%	—	122.20
Imprumutul căilor ferate ung.	—	121.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	122.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	101.75
Bonuri rurale ung.	—	98.—
„ croate-slavone	—	99.—
Imprumut cu premiu ung.	—	156.—
Leasuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140.—
Renta de hârtie austriacă	—	102.50
„ de argint austriacă	—	102.25
„ de aur austriacă	—	123.50
Leasuri austriace din 1860	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit aust.	—	—
Argintul	—	5.68
Galbeni împărătești	—	5.64
Napoleon-d'ori	—	9.58
Mărci 100 imp. germane	—	58.82
London 10 Livres sterlingi	—	120.05

Bursa de București.

Din 19 A. gust v. — 4 ore p. m.	Cassa
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. Rural. conv. 6%	100
Imprumutul municipal 5%	97
Scrișuri func. rurale 5%	—
„ 7%	—
Idem urbane 7%	—
„ 6%	102
„ 5%	87
Banca Națională (100 lei vînd intr.)	146.00
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vînd.)	420
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vînd.)	467
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. rom. de con. (250 lei vînd.)	106
Oblig. Cassei Pensionilor	280
Aziu	—

Schimb:

London 3 luni

Mătasă de mirese 65 cr.

(BRAUT-SEIDE)

până la 14 fl. 65 cr. metru — din fabricile mele proprii —

precum și mătasă Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vârgată, carre, mustată, Damast etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite culori și desemnuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[235] 38-50

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătasă ale lui G. Henneberg în Zürich,
(liferant de curte c. și r.)

Copiii de școală

afă cele mai bune perii de dinți, haine, păr, toate recuisitele pentru curățirea dinților, piepteni pentru frisat bureți, peteece pentru spălat și frotat, precum și toate săpunurile de toaletă în calitate recunoscută excelentă și pe lângă prețuri solide numai în

Parfumeria Meltzer, Sibiu,

edificiul comanda de corp.

[839] 44

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicațiile orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicație populară a legii amintite. În această explicație se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Concurs.

Prin aceasta se scrie concurs pentru ocuparea **postului de comptabil** la institutul de credit și economii „**Corvineana**“, soc. pe acții în Hunedoara (Vajda-Hunyad) cu următoarele condițiuni:

1. Concurenții au să-și înainteze rugărilor subsemnatei direcțiuni, la care să alăture documente care se dovedească că posedă calificarea și praxa îndestulătoare pentru a pute conduce independent toate registrele comptabilității de bancă.

2. Termenul înaintării rugărilor se fixează până la 20 Septembrie a. c. Postul este de a se ocupa cu 1 Septembrie a. c.

3. Alesul numai după un an de probă va fi denumit definitiv.

4. Salarul se fixează cu 600 fl. v. a., solvit în rate lunare, și apoi tantiema statutară socotită dela 1 Ianuarie a. v. Hunedoara, 30 August 1898.

[1663] 2-3

Direcțiunea.

Pășune de arădat.

În 18 n. a. c., la 3 ore d. a., se dă în arădă pășunea de 378 jgăre a comunei bisericești luterane din Merghindeal (Mergeln, Morgonda) pe timpul din 1 Noemvrie 1898 până în 1 Octomvrie 1903. Oferte în scris s. primesc. Condițiunile mai amănunțite se pot vedea la presbiterul evanghelic.

[1668] 1-3

În cancelaria advocațională a subscrisului afă imediată aplicare

un candidat de avocat român.

Salar lunar 50 fl., afară de aceea dela execuții, licitații și pertractări afară de centru pe lângă speșele efective încă câte 2 fl. de fiecare cauză. Oferte le primesc însuși.

[1647] 3-3

Verșet, 24 August 1898.

Dr. N. Popoviciu,
advocat.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de **Teodor Raica,**

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „**Parti alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă**“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 — peșe

florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertată să lipsească din

casea nici unui bun Român

Doriți se cetti?

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de **Jules Verne.**

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de **Victor Onișor.**

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după **oligouri din Paris.**

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici. 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 16 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, călător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ighat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgelnul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstēm de mamă. Legendă populară din giulr Năsedului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Isarik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușca cu trei picloare. Poveste franceză de Eleonora Tânăsescu, după A. Geneyray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoroarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din estini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumoa proștorilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nucul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislar-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Possecul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pșenrăru. Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.